

Република Србија
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
1К 29/20
23.02.2021. године
Панчево

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву састављен од председника већа судије Милијана Милошић и чланова већа судија поротника Јелене Нешић и Саве Воденичар, са записничарем Бранком Патић Живков, у кривичном поступку против окривљеног АА из Панчева, због кривичног дела убиство из чл. 113 Кривичног законика (КЗ) у покушају у смислу чл. 30 КЗ, а по оптужници Вишег јавног тужилаштва (ВЈТ) Кто. 30/20 од 06. 07. 2020. године, дана 23.02.2021. године, након јавног главног претреса, у присуству заменика ВЈТ Милослава Лоци, оптуженог АА, браниоца Бојана Ановић адвоката из Алибунара, оштећене АВ, пуномоћника оштећене Весне Мартиновић адвоката из Панчева, изрекао је једногласно, а председник већа јавно објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени АА, ЈМБГ , звани „ “ од оца и мајке АД , рођене , рођен . године у Панчеву, држављанин Републике Србије, по занимању конобар, разведен, оца два малолетна детета, писмен са завршеном основном школом, без покретне и непокретне имовине, незапослен, издржава се од повременог послса, са месечним примањима од 44.000,00 динара, осуђиван пресудом Основног суда у Панчеву ЗКН. 62/18 од 11.10.2018. године правноснажна истог дана због кривичног дела насиље у породици из чл. 194 став 1 на казну затвора у трајању од три месеца која ће се извршити тако што ће оптужени издржавати казну у просторијама у којима станује без електронског надзора; пресудом Основног суда у Панчеву К. 929/12 од 16.06.2015. године правноснажна 14.07.2015. г. због кривичног дела изнуде из чл. 214 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 7 месеци; пресудом Основног суда у Панчеву К. 888/11 од 24.12.2013. године правноснажна истог дана када му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци са датумом условия 24.12.2015. године због кривичног дела насиљничког понашања из чл. 344 ст. 2 КЗ и кривичног дела тешке телесне повреде из чл. 121 став 1 КЗ; пресудом Основног суда у Панчеву 5К. 577/19 од 18.07.2019. године правноснажна истог дана када је осуђен на казну затвора у трајању од 2 месеца због кривичног дела насиље у породици из чл. 194 став 1 КЗ; пресудом Основног суда у Панчеву 4К. 423/19 од 05.06.2019. године правноснажна 09.07.2019. године када је осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци због кривичног дела насиље у породици из чл. 194 став 1 КЗ; уједно је у два наврата осуђиван због имовинских кривичних дела и то пресудом Општинског суда у Панчеву К. 949/08 од 03.11.2009. године због кривичног дела тешке

крађе из чл. 204 ст. 1 тач. 1 КЗ када му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора са датумом провере 03.11.2011. године и пресудом Основног суда у Панчеву К. 63/18 од 07.05.2018. године правноснажна 03.07.2018. године када је осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара због кривичног дела крађе из чл. 203 став 1 КЗ, са пребивалиштем у Панчеву,

, налази се у притвору Казнено - поправног завода у Панчеву по Решењу судије за претходни поступак Основног суда у Панчеву 6КПП бр. 7/20 од 23.01.2020. године, који му се рачуна од 22.01.2020. године, када је лишен слободе, који притвор је последњи пут продужен решењем Вишег суда Панчево К. 29/20 од 23.02.2021. године, и може трајати најдуже до упућивања у установу за издржавање кривичне санкције, која се састоји у лишењу слободе, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

КРИВ ЈЕ

што је:

дана 22. јануара 2020. године, у временском интервалу од 11,00 часова до 15,40 часова у Панчеву, друго лице покушао да лиши живота, тако што је у стању битно смањене урачунљивости када је његова способност да схвати значај свог дела била смањена, али не у битној мери, док је могућност управљања својим поступцима била битно смањена услед присуства стања обичног пијанства средњег степена - акутна алкохолна интоксикација алкохолом Ф10.0, Мешовитог поремећаја личности Ф61 - Ментални поремећаји и поремећаји понашања злоупотребе алкохола - Синдром зависности Епизодична употреба - Дипсомански тип Ф 20.26 и због заосталог душевног развоја Лаке менталне ретардације Ф 70.0., најпре дошао до куће своје таште АЕ

која се налази у Панчеву ул. , а у којој се налазила његова супруга ошт. АВ из Панчева, прескочио улазну капију, разбио стакло на веранди, кроз направљени отвор ушао у кућу, из јакне извадио нож на преклоп дужине сечива 7 цм и рекао оштећеној АВ : "полази да те не бих заклао овде", након чега је оштећена плашећи се за свој живот, одевена у пицаму и у кућним папучама, кренула за окривљеним и то од куће њене мајке у насељу Нова Миса, преко насеља Стрелиште до пружног прелаза који се налази у насељу Топола с тим да се оштећена отимала и покушала да побегне када јој је окривљени нанео прве убодне ране ножем у пределу руку, да би у једном тренутку док су седели код пруге оштећена упитала окривљеног шта хоће од ње, на шта јој је окривљени одговорио да хоће да је убије, након чега је оштећеној задао више удараца песницама у пределу главе и тела, после тога устао и ножем на преклоп кренуо да убоде оштећену на шта је оштећена подизањем руку покушала да се одбрани, затим јој задао више убодних удараца ножем у пределу главе, рамена, лица и очију, за које време је оштећена, која је приметила на одређеној удаљености сведока АФ из Панчева који се налазио у свом дворишту у ул. , вриштала и дозивала у помоћ, да би окривљени након тога престао са наношењем повреда и удаљио се у непознатом правцу, а којом приликом је оштећеној АВ нанео тешке телесне повреде опасне по живот у виду 3 ране типа секотине на левој шаци, 4 ране типа секотине на десној шаци, убодне ране десног рамена, 3 ране типа секотине у пределу леве надлактице, раздерно нагњећне ране у пределу горње усне и носа, прелома носних костију са дислокацијом, крвних подлива капака оба ока, убодне ране у десном слепоочном пределу главе у

склопу које је настала и фрактура слепоочне кости са мањим фрагментом према можданом паренхиму и значима минималног крварења испод меких можданих овојница, 2 ране у чеоном пределу главе и ране испод десног ока у склопу којих су фрактуре у пределу чеоне кости и прелом предњег зида горњовиличног синуса, те још сигурно више од 10 мањих убодних рана у пределу главе, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика у покушају у смислу чл. 30 Кривичног законика

па му суд применом наведених законских одредби из одредбе чл. 60 и чл. 62 КЗ претходно УТВРЂУЈЕ

за кривично дело убиство из чл. 113 КЗ у вези чл. 30 КЗ

КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 7 (СЕДАМ) ГОДИНА

Раније изречена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, по правноснажној пресуди Основног суда у Панчеву број 3 Кн. 62/18 од 11.10.2018. године, УЗИМА СЕ УТВРЂЕНОМ

па га суд применом наведених законских одредби из одредбе чл. 4, 42, 43, 44, 45, 54 и чл. 62 КЗ

ОСУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 7 (СЕДАМ) ГОДИНА И 2 (ДВА) МЕСЕЦА

Време проведено у притвору од 22. 01. 2020. године, када је лишен слободе, па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, урачунава се у казну затвора.

Време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву ЗКн. 62/18 од 10.01.2020. године до 22.01.2020. године урачунава се у казну затвора.

Суд ошт. АВ упућује да имовинско правни захтев за накнаду штете у целини може да остварује у парничном поступку.

На основу чл. 261, 262 ст. 1 и 264 ст. 4 ЗКП

Ослобађа се окривљени АА дужности да накнади трошкове кривичног поступка, трошкови који су настали у истражном поступку пред Вишним јавним тужилаштвом падају на терет буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва, трошкови настали пред судом падају на терет буџетских средстава суда.

Трошкови кривичног поступка који се односе на награду браниоца по службеној дужности Бојана Ановића адвоката из Алибунара и трошкови стручног саветника др Марије Панић специјалиста психијатрије, која је постављена по службеној дужности, падају на терет буџетских средстава суда. Посебно решење о висини трошкова донеће председник већа када се ти подаци прибаве.

Обавезује се окривљени да надокнади трошкове поступка који се односе на награду пуномоћнику ошт. АВ, адвоката Весне Мартиновић из Панчева, а посебно решење о висини трошкова донеће председник већа кад се ти подаци прибаве.

О б р а з л о ж е њ е

1. Наводи тужиоца

1. Оптужницом Вишег јавног тужиоца Кто. 29/20 од 06. 07. 2020. године, окр. АА стављено је на терет да је дана 22. 01. 2020. године, у временском интервалу од 11,00 до 15,40 часова у Панчеву оштећено АВ нанео више телесних повреда ножем на преклоп дужине сечива 7 цм и песница, тако што је задао више убодних удараца ножем у пределу главе, рамена, лица и очију, којом приликом јој је нанео тешке телесне повреде опасне по живот у виду 3 ране типа секотине на левој шаци, 4 ране типа секотине на десној шаци, убодне ране десног рамена, 3 ране типа секотине у пределу леве надлактице, раздерно нагњечне ране у пределу горње усне и носа, прелома носних костију са дислокацијом, крвних подлива капака оба ока, убодне ране у десном слепоочном пределу главе у склопу које је настала и фрактура слепоочне кости са мањим фрагментом према можданом паренхиму и знацима минималног крварења испод меких можданих овојница, 2 ране у чеоном пределу главе и ране испод десног ока у склопу којих су фрактуре у пределу чеоне кости и прелом предњег зида горњовиличног синуса, те још сигурно више од 10 мањих убодних рана у пределу главе. На терет му је стављено да је ово дело учинио у стању битно смањене урачунљивости када је његова способност да схвати значај свог дела била смањена али не у битној мери, док је могућност управљања својим поступцима била битно смањена услед присуства стања обичног пијанства средњег степена - акутна алкохолна интоксикација алкохолом Ф10.0, Мешовитог поремећаја личности Ф61 - Ментални поремећаји и поремећаји понашања злоупотребе алкохола - Синдром зависности Епизодична употреба - Диспомански тип Ф20.26 и због заосталог душевног развоја Лаке менталне ретардације Ф 70.0., са директним умишљајем, те да је тиме учинио кривично дело убиство из чл. 113 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ.

2. У завршној речи заменик ВЈТ Панчево је навео да сматра да су доказима изведеним на главном претресу у потпуности потврђени наводи из оптужнице ВЈТ у Панчеву КТО бр.30/20 од 03. јула 2020. Године, односно да је оптуженни АА из Панчева извршио кривично дело убиство из чл. 113 КЗ у покушају у смислу члана 30 КЗ на штету оштећене АВ из Панчева. Предложио је да суд окр. АА огласи кривим и казни по закону и обавеже на плаћање трошкова кривичног поступка.

2. Наводи одбране

3. Окривљени АА позван да се изасни о оптужници је негирао извршење кривичног дела које му се оптужницом ставља на терет. Не спори да је критичном приликом оштећено нанео телесне повреде како је то означено у оптужници, али тврди да није имао намеру да исту убије.

У завршној речи бранилац окривљеног адвокат Бојан Ановић је навео, да након спроведеног доказног поступка, одбрана сматра да се у овом случају не може радити о кривичном делу које се окривљеном ставља на терет. Предметни догађај може представљати кривично дело тешка телесна повреда, из члана 121. КЗ, али не и кривично дело убиство, из члана 113. КЗ у покушају, јер није утврђен умишљај окривљеног да оштећену лиши живота. Предлажио је да суд донесе осуђујућу пресуду према окривљеном, али не за кривично дело убиство из члана 113. КЗ у покушају, већ за кривично дело тешка телесна повреда, из члана 121. КЗ.

3. Дефинисање предмета доказивања

3.1. Кривично дело убиства из чл. 113 КЗ у вези чкана 30 КЗ

4. Сагласно чл. 113 КЗ, кривично дело убиства чини лице које „другог лиши живота“.

У чл. 25 КЗ предвиђено је да је кривично дело учињено са умишљајем „, кад је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење“, у којем случају свест о наступању последице указује да је учинилац релативно сигуран у погледу њеног наступања а вольни елемент је изражен кроз хтење последице (директни умишљај), или „кад је учинилац био свестан да може учинити дело па је на то пристао“, у којем случају учинилац није сигуран да ће последица наступити а вольни елеменат изражен је кроз пристајање на наступање последице односно када је последицу предвидео као извесну и пристао на исту (евентуални умишљај). У чл. 30 КЗ је предвиђено да „ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, а за покушај другог кривичног дела само кад закон изричito прописује кажњавање за покушај“.

5. У том смислу, да би доказао своје тврђење у овом поступку, тужилац је био дужан да докаже да је окривљени, у стању смањене урачунљивости, сопственом радњом са умишљајем започео али није довршио да лиши живота оштећену АВ – тако што је оштећеној АВ ножем на преклоп дужине сечива 7 цм и песницама, задао више убодних удараца ножем у пределу главе, рамена, лица и очију, којом приликом јој је нанео тешке телесне повреде опасне по живот, да је поступао умишљајно, и са свешћу о противправности оваквог понашања.

3.2. Неспорна и спорна питања

6. Полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, суд је закључио да међу странкама нису биле спорне чињенице које су предмет доказивања:

6.1. Да је дана 22. 01. 2020. године ошт. АВ задобила бројне телесне повреде по глави и телу, које су квалификуване као тешке телесне повреде опасне по живот, те да је ове повреде нанео окр. АА . Наиме, ове чињеница, поред тога што нису спорне међу странкама – одбрана не спори да је окривљени нанео предметне телесне повреде оштећеној, али оспорава да је то учинио са умишљајем да оштећену лиши живота, произилазе и из лекарске документације, а чињеницу у погледу телесних повреда оштећене је потврђена налазом и мишљењем вештака др Ивице Милосављевића и др Марка Митића од 11.03.2020. године, који се односи на утврђивање врсте, тежине и механизма повређивања оштећене АВ , са фотодокументацијом, и допунски налаз др Ивице Милосављевића од 13. 04. 2020. године. Из налаза и мишљења вештака, који је дат у свему стручно и објективно на основу лекарске документације, и суд га је прихватио веродостојним, произлази да је оштећена АВ критичном приликом задобила збирно повреде које имају карактер тешке телесне повреде опасне по живот и то: 3 ране типа секотине на левој шаци, 4 ране типа секотине на десној шаци, убодне ране десног рамена, 3 ране типа секотине у пределу леве надлактице, раздерно нагњечне ране у пределу горње усне и носа, прелома носних костију са дислокацијом, крвних подлива капака оба ока, убодне ране у десном слепоочном пределу главе у склопу које је настала и фрактура слепоочне кости са мањим фрагментом према мажданом паренхиму и знацима минималног крварења испод меких мажданих овојница, 2 ране у чеоном пределу главе и ране испод десног ока у склопу којих су фрактуре у пределу чеоне кости и прелом предњег зида горњовиличног синуса, те још сигурно више од 10 мањих убодних рана у пределу главе. Описане повреде су настале комбинованим динамичким дејством шиљка и оштрице механичког оруђа и динамичким дејством тупине механичког оруђа (комбиновано дејство ножа и песнице). Конкретно, ране у пределу шака су настале дејством оштрице механичког оруђа и представљају ране типа секотина, с тим да на левој шаци постоје 3 ране, док на десној шаци постоје 4 ране. Убодна рана десног рамена и 3 ране типа секотина у пределу леве надлактице настале су вишекратним дејством повредног оруђа, најмање 3 пута. Раздерно нагњечна рана у пределу горње усне и носа, као и прелом носних костију са дислокацијом, те крвни подливи капака оба ока, могли су настати дејством тупине механичког оруђа, односно ударом песнице. Убодна рана у десном слепоочном пределу главе, у склопу које је настала и фрактура слепоочне кости са мањим фрагментом према мажданом паренхиму и знацима минималног крварења испод меких мажданих овојница настала је дејством оштрице механичког оруђа, као и две ране у чеоном пределу главе, те рана која се налази испод десног ока у склопу којих су фрактуре у пределу чеоне кости и прелом предњег зида горњовиличног синуса. Све остале ране у пределу главе, а које због бројности и мањих убодних рана, није могуће прецизно побројати (сигурно их је више од 10) су настале такође дејством шиљка механичког оруђа.

6.2 Релевантне чињенице у погледу неспорног дела поткрепљене су и садржином Записника о увиђају ПУ Панчево од 22.01.2020. године - који увиђај је извршен на пружном колосеку који води од ранжирне рампе предузећа „ХИП Азотара“ према Луци „Дунав“ наоко 300метара од ранжирне станице, где је у средишњем делу колосека у седећем положају затечена женска особа АВ , са видним повредама у пределу главе, очне дупље, врата, тела и руку нанетим највероватније подесним оштрим предметом, и припадајуће криминалистичк техничке документације у виду извештаја ПУ Панчево о форензичком прегледу лица места број Кт. 450-65/2020 од 22.01.2020. године, извештаја ПУ Панчево о форензичком прегледу лица места Кт. 450-66/2020 од

22.01.2020. године, извештаја ПУ Панчево о форензичком прегледу лица места Кт. 450-68/2020 од 22.01.2020. године, криминалистичко-техничке фотодокументације ПУ Панчево Кт. 450-66/2020 од 22.01.2020. године и Кт. 450-68/2020 од 22.01.2020. године, у којој је приказан изглед места догађаја, те су фиксирали материјални трагови затечени на месту извршења кривичног дела.

6.3 Ове релевантне чињенице потврђене су и исказом сведока AF који је био очевидац догађаја, који је навео да живи у улици , да је дана 22.01.2020. године око 16 часова пустио стоку у двориште и у једном моменту чуо врисак који је долазио из правца пружног прелаза који спаја „Азотару“ и Луку Дунав, да је видео двоје људи како седе једно поред другог на самој прузи, да неко ко покушава да устане, виче: „Упомоћ помозите ми“, да је та особа то поновила више пута, да ју је друга особа повукла ка себи и почела да убада ножем, да је догађај посматрао отприлике један минут а затим позвао полицију, и када је поново погледао видео мушкију особу како одлази пругом у правцу Београда носећи у руци кесу и лагано пијући из лименке. Тај човек који је одлазио са места догађаја ишао је нормалним кораком као да се ништа није догодило. Исказ је дат јасно и логично, па га је прихватио веродостојним, при чему је суд имао у виду да се ради о непристрасном сведоку који није заинтересован за исход поступка,

6.4. Полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, суд је закључио да међу странкама није била спорна чињеница о осуђиваности окривљеног. Ова чињеница је потврђена изводом из казнене евиденције ПУ Панчево, који је суд ценио као јавну исправу не ospреног садржаја.

7. У том смислу као основно спорно питање у поступку појавило се питање да ли је окривљени критичном приликом покушао да оштећену лиши живота, како је то означео у оптужници, или да ли је окривљени критичном приликом оштећеној нанео тешке телесне повреде како то тврди одбрана односно спорна је правна квалификација дела.

4. Анализа спорног питања

4.1 изведені докази и чињенице које је суд утврдио

8. Утврђујући релевантне чињенице у погледу основног спорног питања у овом поступку суд је пошао од исказа окривљеног.

8.1 У својој одбрани окривљени AA је навео да је од марта 2019. године до 27. 08. 2019. године живео у ванбрачној заједници са оштећеном AB а тог дана њих двоје су засновали брачну заједницу. Прво су становали приватно а након тога су прешли да живе у стан који му је оставио отац а који се налази у Панчеву у ул. Од октобра до децембра су били у селу Вранић, где су чувли стоку.

AB се неколико дана пре Нове године вратила у Панчево јер није више желела да се бави овим послом и отишла је да живи код своје мајке AE . После неколико дана, тачније 31.12.2019. године и он се вратио у Панчево и позвао AB да се нађу у парку у Панчеву, где је она дошла па су се помирили и наставили свој боравак у кући у ул. Пре 4 – 5 дана су се посвађали пошто је AB , а након посла у ресторану брзе хране „ , желела да иде код своје мајке на нову

Мису, што њему није одговарало јер је код њене мајке долазио АВ бивши муж АГ . Желео је да са АВ буде на телефонској вези док је код мајке, а она му је казала да не може да прича те да ће остати код своје мајке. У ових 4 – 5 дана он је АВ позивао путем мобилног телефона и писао јој поруке претеће садржине у смислу да је боље да се врати њему него да сви буду несрећни с тим да му је она казала да не жели да му се врати. Дана 21.01.2020. у вечерњим часовима конзумирао је алкохол и то пиво у количини од 2 литре, са чим је наставио и 22.01.2020. године у преподневним часовима када је попио 3 литре пива и пола литре вињака. Тог 22.01.2020. године није уопште доручковао, тачније јако је слабо јео од како га је напустила АВ , а пио је алкохол и то највише пиво. Дана 22.01.2020. године око 11,30 часова кренуо је пешке до куће своје таште како би он и АВ попричали и помирили се, с тим да је са собом понео једну бритву дужине сечива 7 цм и дршке такође дужине 7 цм коју је ставио у задњи цеп панталона а све из разлога што се плашио АВ брата АН , јер му је АВ рекла да исти поседује пиштолј и да ће добити метак у главу уколико се појави у кући њене мајке. Када је дошао до таштине куће, прво је покуцао на улазна врата, па пошто му нико није отворио а претпоставио је да су унутра

АВ , њена мајка и њен брат, прескочио је зид и дошао до врата од терасе на кухињи и том приликом позвао АВ и рекао јој да му отвори врата што је она одбила па је он разбио прозор, ушао сам кроз отвор на прозору у кухињу и том приликом свашта причао са АВ . Рекао је АВ да пође са њим кући, што она није желела па јој је он на то рекао да пође са њим јер ће је у супротном убости ножем. АВ је на те речи кренула за њим јер се вероватно уплашила а иначе била је обучена у пицаму и на ногама је имала обувене кућне папуче. Не зна зашто јој није дозволио да се бар обуче али ју је огрнуо својом јакном. Из насеља Нова Миса где је таштина кућа њих двоје су преко насеља Стрелиште, кроз насеље Топола, дошли до пружног прелаза са намером да оду до насеља Мали Рит ,а не до његове куће јер је претпостављао да ће ташта да позове полицију а он је са Валентином желео на миру да поприча. На прузи између насеља Топола и насеља Мали Рит , њих двоје су нормално разговарали око сат времена, да би након тога АВ почела да се дере на њега, што га је изнервирало јер је то учинила у присуству непознатог человека који је ту пролазио па је он том приликом из задњег цепа панталона извадио бритву и истом кренуо да посече АВ , па је она бранећи се руком ухватила бритву коју је он успео да јој истргне из руку и након тога је ваљда посекао у пределу њених руку, не сећа се тачно. Не сећа се да је АВ ударао песницама у пределу лица, иако дозвољава такву могућност. Сећа се да је АВ убо тим истим ножем у пределу лица, али не зна колико пута, зна само да јој је цурила крв из лица и то из десног образа. Не сећа се да је ножем убо АВ у пределу оба ока, али ту могућност не искључује. Такође се не сећа да ли је иста викала да ништа не види, нити да ли је звала у помоћ. Када је

АВ пала на леђа, тек тада је схватио шта је урадио, па је одбацио нож од себе према насељу Мали Рит и само је отишао одатле. Наиме, отишао је код једног человека који живи у једној кући у ул. Жарка Зрењанина који га није ни видео, јер је он био у његовом дворишту и том приликом је хтео да се обеси, пре него што га полиција нађе, али није знао како. Због тога је отишао из овог дворишта својој кући где га је и пронашла полиција. На крају је истакао да му је жао што је ово учинио, јер су се АВ и он стварно волели, а све је ово учинио у жељи да му се АВ врати.

8.2 Надаље, суд је имао у виду и исказ оштећена АВ, која је навела да је она већ имала две ћерке из две ванбрачне везе када је марта 2019. године упознала АА, који се после неколико дана уселио код ње у стан у улици

. Ту су живели све до маја 2019. године када је АА вршио психичко насиље према њој и својој ћерки АІ држећи притом нож у руци и претећи да ће их убити. Том приликом је све демолирао у стану, вођен је кривични поступак према њему и он је осуђен на 2 месеца затвора. Након овог догађаја са својом децом и АА ћерком прешла је да живи код мајке с тим да је АІ касније преузео Центар за социјални рад. Након што је АА изашао из притвора 18.07.2019. године она је одлучила да започне поново живот са њим пошто је међу њима било и мало љубави, затим што су желели да врате АІ из хранитељске породице а и из страха пошто је АА стално говорио да ће наудити њеној деци, мајци, браћи и бившем ванбрачном партнери. Првих 15 дана по

АА повратку све је било у реду да би након тога почeo да треска по стану, да се дере на њу, да јој забрањује да прича телефоном, да се дружи са пријатељима, једино је дозвољавао да одлази код мајке или је тада морала да има отворену телефонску линију. У августу су отишли на Малту ради посла али су их држали у притвору 48 сати а затим вратили јер нису имали довољно новца да тамо започну живот. По повратку АА јој је забранио да говори да су се вратили у Србију из страха да би га оставила ако би имала контакт са својом децом. АА је био јако љубоморан, није смела на улице да подигне главу и да погледа било кога, није смела да иде у продавницу сама, па и у тоалет је није пуштао саму. Једном приликом је АА мајци казала да је поведе са собом јер је

АА држи као робињу, да не може да издржи да живи са њим, али ју је АА у присуству мајке изударао у пределу лица тако да је била сва отечена и опоравак јој је трајао месец дана пошто мисли да је имала и нос сломљен. За то време његова мајка им је доносила храну. Када се опоравила, АА је преко огласа нашао неко имање у селу Вранић ради чувања где су живели сами. За време боравка у овом селу АА ју је свакодневно врећао, претио да ће је убити ако било шта покуша у смислу да позове полицију или неког од родбине, или ако покуша да побегне и слично. На дан њеног рођендана коленима ју је ударао у пределу ребара а давио је и рукама. Пошто је задобила његово поверење дозволио јој је да 27.12.2019. године изнесе контејнер до главног пута када је зауставила једно возило где ју је један човек одвезао да аутобуске станице . „Ластиним“ аутобусом је стигла до Београда, била је сва исцепана, блатњава и миризала је на шталу, није имала новац за превоз па су се сажалили на њу, а затим је дошла и до Панчева пошто се претходно јавила мајци. Кроз три дана у Панчево се вратио и АА . Преко Месинџера АА ју је контактирао и молио је да му опрости и да се помири са њим. Пошто је она то одбила почeo је да прети да ће бацити бомбу на кућу њеног бившег мужа. Ипак се са њим срела у Авиву где јој је дао део зараде из Вранића у износу од 4000 динара, опет је молио да му се врати. Она је са њим дочекала Нову годину иако је имао изливе љубоморе, а затим је поново почела да живи са њим јер јој је претио да ће је убити, да ће наудити њеној браћи и целој породици. Дане 10.01.2020. године АА је почeo да издржава казну у кућним условима, иако је често излазио напоље пошто то нико није контролисао. Њу је психички зlostављao, претио да ће је убити, лупао је по кући, забранио јој да виђа своју децу, да иде код мајке. Она је 15.01.2020. године замолила

АА да је пусти и успела је на брзину да изађе из куће, али је морала да држи отворену телефонску линију како би чуо о чему прича са мајком. Када је дошла код мајке казала му је да се неће враћати код њега. Он ју је свакодневно контактирао и у тим контактима мало је претио а мало ју је молио да му се врати. Иначе сваког дана током њиховог заједничког живота kleo се да ће је убити ако га остави. Дане 21.01.2020. године АА

јој је сласао поруке у којима је говорио : „Жао ми је“ а када га је питаала чега му је жао одговорио је : „Жао ми је онога што следи“ . Дана 22.01.2020. године остала је сама у преподневним часовима, планирала је да се истушира, па је из тог разлога била у пицами, чула је неко куцање , док се окренула да пронађе телефон, АА је већ прескочио улазну капију и био у веранди, рекао је да му откључча врата, да је доста било и да крене кући, она му је одговорила да иде и да не прави проблеме, али је он разбио прозор и ушао у дневну собу, из јакнене је извадио нож на преклоп и рекао јој: “полази да те не бих заклао овде“, она му је казала да сачека да се обуче али је он казао да нема потребе јер за тамо где иду то јој није потребно. У папучама и пицами ју је извео на улицу и кроз ливаду повео у напознатом правцу, она се отимала, покушала да побегне, када јој је нанео прве посекотине у пределу прстију десне руке, па пошто је крварила АА јој је дао јакну да обуче како је неко не би видео да јој тече крв из руке. Разним пречицама преко Старе Мисе, Стрелишта, преко Њива, довео ју је до насеља Црна мачка где је купио 7 лименки пива и казао јој да случајно не проговори, да не тражи помоћ. За пиво је рекао да му је потребно да се опусти и да лакше уради оно што је испланирао. Све време док су ишли

АА ју је левом руком држао за њену десну руку, а у десној је држао нож сакривен испод рукава дуксерице. Кроз улицу Тозе Марковића одвео ју је у насеље Топола код напуштене пруге, рекао јој да седне на траву, да је све њене ствари из његове куће спалио јер јој више неће требати, да ју је довео на ово место да је закоље, да је ту неће скоро нико наћи, да је прво хтео да јој убије децу али да се предомислио па је решио прво њу да убије како би сви њени, укључујући децу, патили, да ће је убити као кера. Она је покушавала да га смири, да ће све бити у реду, да ће ићи на робију ако је убије, али је он рекао да га није брига и да ће тако доказати целом свету колико је воли. Рекао је да нису ни први ни последњи и да се у последње време дешавају породична убиства. Све време је отварао и пио једну по једну лименку. У једном моменту је изговорио :“Што ми се ниси вратила“ а затим јој задао ударац песницом у пределу груди, поновио је што му се није вратила а затим је песницом ударио у пределу носа. Након тоха се придигао, узео нож и кренуо да је убоде али је она покушала да ухвати сечиво и том приликом је посекао у пределу прстију обе шаке. Она му је говорила да он није убица, да није такав, да може другачије да се реши, тада је поново узео нож који је био поред њега, скочио на њу, оборио је на земљу тако да је лежала на леђима и ноге савила у коленима, а рукама покушала да заштити врат јер је ножем кренуо да је закоље. Због тога јој је нанео посекотине у пределу тетива шака, прстију а након тога јој задао 13 удараца у пределу главе и врата да би јој на крају задао више убода у пределу оба ока. Она је викала: “Помозите ми“ јер је у даљини видела једног человека и два пса а надајући се да ће је тај човек чути. АА ју је сво време убадао да би му у моменту када јој је кренула крв из лица и уста казала: „ АА , добро је, доста је, готова сам“. Након тога је настала тишина, ништа није ни видела ни чула. Склупчала се и мислила да умире. Мислила је да ју је АА оставио пошто је помислио да ју је убио када је казала: “Готова сам“. Пошто ништа није видела није знала шта да очекује, да ли је АА отишao или да очекује нове убоде. Након неког времена испузала је до пруге и села јер више није имала снаге да се помери. Мислила је да ће ако буде на прузи, неко можда да је види. Након тога чула је токи воки, неке гласове, полицију која јој је пришла и питаala је да ли зна шта јој се десило. Пребачена је у болницу у Панчеву, па на ВМА где је оперисана, што се вида тиче све јој је мутно, назире предмете, види дупло, а кажишпрст на левој руци јој није у функцији јер мора да се пресади тетива. Суд је прихватио веродостојним исказ оштећене, у којем је описала период у којем је живела са оптуженим, те околности у којима је и поред бројних аката психичког и физичког насиља, које је оптужени примењивао према

њој, живела са њим, као и догађања која су се десила критичног дана, непосредно пре напада од стране окривљеног, те веома детаљно описала и сам напад онако како га је видела и доживела, што потврђују и други докази, првенствено медицинска документација о телесним повредама оштећене, као и налаз и мишљење вештака медицинске струке.

8.3 Суд је, такође имао у виду и исказ сведока AE , мајка оштећене AB , која је исказала да је њена ћерка упознала окривљеног AA негде у марту 2019. године а након раскида ванбрачне заједнице која је са AG трајала 10 година и из које имају двоје малолетне деце. AB је са AA започела ванбрачну заједницу у априлу 2019.г. и становали су у изнајмљеном стану у ул. а у којем су поред њих двоје живели и AA ћерка AI , те AB ћерке AJ и AK . Негде крајем маја 2019. године AA је ножем насрнуо на њену ћерку AB или је његова ћерка AI која се налазила у кући успела да га спречи да AB нанесе повреде и у вези тог догађаја је AA провео 2 месеца у притвору с тим да је AB ускратила сведочење јер јој је AA претио да ће је убити као и њену децу уколико буде сведочила против њега. Крајем јула је исти изашао из притвора и тада је тражио од AB да се врати код њега јер ће их у супротном све дићи у ваздух. AB се вратила AA или без деце која су остала да живе са њом а она и AA су живели у његовом стану у ул. У међувремену је сазнала да су се AA и AB венчали, па у једном моменту да су на Малти, па у Аустрији. Негде |25.-26.12.2019. године. AB се вратила код ње кући. Тада је од ње сазнала да је AA тражио да оду на један салаш који се налази на Ибарској магистрали да чувају козе и краве али му је она рекла да не може да пође са њим јер деца крећу у школу и да им је потребна. Међутим AA јој је на то рекао да јој је он муж и да мора са њим да иде тамо где и он иде. Након AB повратка код ње крајем децембра, AA је свакодневно телефоном звао AB и претио јој, уколико му се не врати, да ће је убити, да ће је заклати, да ће јој децу заклати, да ће јој побити браћу. Она му је на то одговарала да не жели више да се врати код њега, да не жели више да трпи батине, насиље и малтретирање. На то је AA пред саму Нову годину рекао да ће онда гледати смрт своје старије ћерке мада је претио и за млађу ћерку. Дана 31.12.2019. године, AB се обукла, изљубила је децу и мене и рекла плачући је рекла да мора да иде код AA који ју је чекао на улици мало даље од куће. После Српске нове године тј. после 14.01.2020. године, AB се поново вратила кући и рекла да ју је AA тукао, малтретирао, да 7 дана готово нису имали шта да једу, да је у кући хладно и да она више не може да издржи његово малтретирање. Док се није скроз вратила код ње једно 3-4 пута је од 31.12.2019.г., до 14.01.2020. године долазила кући и зна да је морала да држи отворену телефонску линију са AA како би исти могао да чује о чему AB разговара са њом и са децом. Од новембра месеца у њеној кући живи и син AH , AB рођени брат који никада у свом поседу није имао оружје. Дана 22.01.2020. године она је у 06,30 часова отишла да ради јер чува једно дете са посебним потребама, тако да нема сазнања шта се све догађало, али зна да је приликом повратка кући око 13,30 часова затекла улазна врата откључана и отворена, док су сва стакла на веранди била полупанана. Прво што је помислила јесте то да је AA дошао и да је на силу одвукao њену ћерку јер су јој све ствари биле ту од јакне до обуће. Одмах је позвала полицију и пријавила случај. Око 17.00 часова отишла је у ПУ Панчево да да изјаву и том приликом од једне инспекторке сазнала да јој је ћерка у ОБ Панчево и да је мало

погребана. Видела је своју ћерку на пријемном одељењу и била је крвава у пределу главе и транспортовали су је на ВМА у Београду. Суд је прихватио веродостојним исказом сведока АЕ, мајке оштећене, која је изнела своја сазнања о заједници њене ћерке и окривљеног описујући понашање окривљеног према оштећеној и претњама окривљеног да ће је убити, заклати, децу заклати, побити браћу, док о самом догађају нема непосредна сазнања. Исказ је дат јасно, логично и током поступка неизменљен, па суд није довео у питање непристрасност.

9. Следствено изнетом суд је ценио и одбрану окривљеног. Исказ окривљеног АА у делу у коме признаје да је оштећеној нанео предметне телесне повреде, суд је прихватио веродостојним, обзиром да ове чињенице међу странкама и нису спорне и произилазе из целокупно утврђеног стања ствари, а поред признања окривљеног потврђене су и исказом оштећене, исказом сведока који је догађај посматрао из непосредне близине, те налазом вештака судске медицине, који су се изјаснили о врсти и тежини свих повреда нанетих оштећеној, те о механизму њиховог наношења.

10. Када је реч о психичком стању окривљеног вештак Ђурђев Бранислав, је навео да је окривљени у време извршења кривичног дела био битно смањено урачунљив услед присуства стања обичног пијанства средњег степена - акутна алкохолна интоксикација алкохолом Ф10.0, због Мешовитог поремећаја личности Ф61-Ментални поремећаји и поремећаји понашања збогупотребе алкохола - Синдром зависности Епизодична употреба - Диспомански тип Ф 20.26 и због заосталог душевног развоја Лаке менталне ретардације Ф 70.0. Наиме, у време извршења кривичног дела његова способност да схвати значај свог дела је била смањена али не у битној мери, док је могућност да управља својим поступцима била битно смањена. Правним термином он је тада био смањено урачунљив, али не у битној мери.

11. Суд је прихватио веродостојним налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава, будући да је исти дат стручно, јасно и логично по правилима струке. Вештак је дао јасне и логичне одговоре на сва питања, а није било сумње ни у погледу личности вештака односно његове непритечности.

12. Када је реч о психичком односу окривљеног према извршеном кривичном делу суд је, имајући у виду утврђено стање ствари, закључио да је окривљени приликом извршења кривичног дела убиства у покушају поступао са директним умишљајем као обликом кривице, који обухвата радњу извршења и последицу. Окривљени је био свестан да, изменеју осталог, ножем задаје ударце оштећеној у пределу главе, која је витални део људског тела и био свестан да да на овај начин предузима радњу којом се човек може усмртити. Наиме, у психичком статусу окривљеног није било елемената који би укидали могућност да исти хипотетички може очекивати смртни исход, односно црте његовог карактера и његов интелектуални степен нису искључивали његову могућност да схвати да псотпајући на описани начин може окончати живот оштећене, што узимајући у обзир пре свега место и бројност нанетих повреда, а посебно средство којим су исте нанесене, упућује на закључак да је окривљени у моменту када је предузео радњу кривичног дела био релативно сигуран у такав исход, па је у односу на радњу извршења и последицу поступао са директним умишљајем. У процени свести окривљеног о створеној озбиљној поступао са директним умишљајем. У процени свести окривљеног о створеној озбиљној могућности настанка последице - предвиђања смрти и вољној компоненти која се

исполява у хтењу или пристанку на наступање исте, према његовом искуству и редовном току ствари, суд је пошао од објективних околности случаја. У том смислу суд је имао у виду да телесне повреде које је задобила оштећена критичном приликом, које су оквалификоване као тешке телесне повреде опасне по живот, узимајући у обзир и бројност повреда, и средство којим су нанете, представљају повреде виталног дела тела (повреде нанесене у пределу главе и то убодне ране у десном слепоочном пределу главе у склопу које је настала и фрактура слепоочне кости са мањим фрагментом према можданом паренхиму и знацима минималног крварења испод меких можданих овојница, 2 ране у чеоном пределу главе и ране испод десног ока, у склопу којих су фрактуре у пределу чеоне кости и прелом предњег зида горњовиличног синуса, те још сигурно више од 10 мањих убодних рана у пределу главе), које по редовном току ствари и безусловно доводе до смрти, као и упорност коју је исказао у намери да лиши живота оштећеног, која се огледа кроз чињеницу да је задао велики број удараца ножем баш у пределу главе као виталног дела људског тела. Следствено изложеном, узимајући у обзир начин и средство извршења - нож који је, имајући у виду део тела на којем су повреде нанесене, апсолутно подобан за лишавање живота, те да је ове повреде окривљени могао предвидети у моменту предузимања радње извршења а тиме и могућност наступање смрти као последице истих, односно био релативно сигуран у њено наступање, то је суд закључио извесним, ван разумне сумње, да је окривљени у моменту наношења повреда у односу на смрт као последицу поступао са умишљајом односно да је био свестан да предузима радњу којом је човека могуће усмртити и да то хоће (директни умишљај), како то тврди јавни тужилац. При томе суд је у свом закључивању имао у виду и исказ оштећене која је навела да јој је окривљени рекао да је све њене ствари из његове куће спалио јер јој више неће требати, да ју је довео на ово место да је закоље, да је ту неће скоро нико наћи, да је прво хтео да јој убије децу или да се предомислио па је решио прво њу да убије како би сви њени, укључујући децу, патили, да ће је убити као кера, да је покушавала да га смири, да ће све бити у реду, да ће ићи на робију ако је убије, али је он рекао да га није брига и да ће тако доказати целом свету колико је воли, да је рекако да нису ни први ни последњи и да се у последње време дешавају породична убиства. Имајући у виду наведено, суд је закључио да је основни покретач окривљеног управо лишавање живота оштећеног и сврха његове противправне делатности. Дакле окривљени је свесно је и вољно, покушао да другог лиши живота, био је свестан свог дела тако што је имао јасну представу онога на што се одлучио да учини и хтео је његово извршење.

13. У погледу свести о противправности, полазећи од чињенице да је кривично дело убиства, дело које се може сматрати као дело које је универзално предвиђено као недопуштен, а узимајући у обзир да је окривљени особа са очуваним психичким функцијама, суд је извео закључак да је окр. AL, као просечан грађанин био свестан да је лишавање живота другог лица забрањено односно био свестан забрањености свог поступања.

4.2 Закључак

14. Следствено изложеном суд сматра да је тврђња јавног тужиоца, да је окривљени наносећи предметне телесне повреде оштећеној предузео радњу извршења са директним умишљајем односно да је хтео да оштећену лиши живота, у довољној мери доказно поткрепљена, па је прихватио правну квалификацију јавног тужиоца, који тврди да се у

радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ у покушају у вези чл. 30 КЗ, па га је за наведено дело огласио кривим.

5. Кривична санкција

15. Доносећи одлуку о врсти и висини кривичне санкције, суд је имао у виду све околности предвиђене чл. 54 КЗ. Од олакшавајућих околности његове породичне прилике - кроз чињеницу да је отац двоје малолетне деце. Суд је као отежавајућу околност ценио ранији живот окривљеног - кроз чињеницу да је осуђиван, између осталог и за кривична дела против живота и тела, те исказану упорност у извршењу кривичног дела - кроз чињеницу да је оштећеној ножем задао велики број удараца, а у вези с тим и повећани интензитет напада на заштићено добро, имајући у виду бројност рана које је задобила оштећена.

16. Ценећи наведене околности, имајући у виду тежину учињених дела и степен кривице суд је нашао оправданим да окр. АА осуди на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 2 (два) месеца, претходно утврдивши за кривично дело убиство у покушају из чл. 113 КЗ казну затвора у трајању од 7 (седам) година, те узевши утврђеном раније изречену казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, по правноснажној пресуди Основног суда у Панчеву број 3 Кн.62/18 од 11.10.2018. године. При томе суд је, пре свега имао у виду сврху кажњавања, односно остваривање ресоцијализације и утицање на друге да не врше кривична дела, а истовремено адекватно изражавање друштвене осуде за извршено кривично дело, као и остваривање праведности и сазмерности између учињеног дела и тежине кривичне санкције, па је нашао да је овако опредељена казна довольна за остваривање како опште сврхе кажњавања прописане чланом 4 став 2 КЗ, тако и посебне сврхе кажњавања из члана 42 КЗ.

17. На основу одредби чл. 63 КЗ одређено је да се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору од 22.01.2020. године, када је лишен слободе, па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, као и да се у изречену казну урачуна време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Основног суда у Панчеву 3 Кн. 62/18 од 10.01.2020. године до 22.01.2020. године.

18. На основу одредби чл. 258 ст. 4 ЗКП суд је ошт. АВ упутио да имовинско правни захтев за накнаду штете у целини може да остварује у парничном поступку.

6. Одлука о трошковима кривичног поступка

19. Суд је окр. АА ослободио дужности да накнади трошкове кривичног поступка, те одредио да трошкови који су настали у истражном поступку пред Вишним јавним тужилаштвом падају на терет буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва, а трошкови настали пред судом падају на терет буџетских средстава суда. Трошкови кривичног поступка који се односе на награду бранионаца по службеној дужности Бојана Ановића адвоката из Алибунара и трошкови стручног саветника др Марије Панић специјалиста психијатрије, која је постављена по службеној дужности, падају на терет буџетских средстава суда. Посебно решење о висини трошкова донеће председник већа

када се ти подаци прибаве. Суд је обавезао окривљеног да надокнади трошкове поступка који се односе на награду пуномоћника ошт. АВ , адвоката Весне Мартиновић из Панчева, а посебно решење о висини трошкова донеће председник већа кад се ти подаци прибаве.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољено је право жалбе у року од 15 дана од дана пријема исте, Апелационом суду у Београду, а путем овог суда.

ЗАПИСНИЧАР
Бранка Патић Живков

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
МИЛИЈАН МИЛОШИЋ с.р.зто:

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Коматина Мила

